

RUSÁCI?

Divadelní inscenace k padesátiletí od okupace v srpnu 1968

Jako název inscenace zvolili tvůrci záměrně slovo, které je zatěžkáno negativními emocemi. Mladí lidé, kteří v představení účinkují, se museli s označením „Rusák“ nějakým způsobem vyrovnat. Tvůrci se v inscenaci nezabývají historickými událostmi, nezkoumají pravdivost výpovědí, ve své tvorbě se vydávají na cestu vytýčenou našimi předsudky, mýty, stereotypním očekáváním, láskou, nenávisť, strachem i odvahou.

Přesto, někde v hloubi, tato inscenace odráží dějinná fakta. Historie Československa a později i České republiky je provázena „ruským komplexem“. Náš vztah k velkému slovanskému národu byl po založení Československé republiky utvářen státotvornou legendou legionářů, kteří bojovali za naši samostatnost především v Rusku. V kulturním životě první republiky hrála významnou roli ruská intelektuální emigrace. Vnímání Rusů bylo spojeno s krajními emocemi při „osvobození“ v roce 1945 stejně jako při srpnové okupaci v roce 1968.

Český pohled na Rusko a na Rusy je poznamenán historickou zkušeností, idealismem i předsudky, které mají velmi dlouhou a rozporuplnou historii. Od Kollárova přichýlení se

k „velkému dubisku“, vystřízlivění K. H. Borovského po jeho cestě na Rus v devatenáctém století až po povinné vyučování ruštiny od komunistického převratu v roce 1948 až do roku 1990.

V poslední době ovlivňují pohled Čechů na Rusy záhadní poradci na Pražském hradě, ruští boháčci, kteří skupují nemovitosti v centru Prahy, Karlových Varů a dalších měst nebo záplava obchodů s ruskými suvenýry, které jsou turistům vydávány za „český folklór“.

Oproti tomu se na českých školách a univerzitách setkáváme s mladou ruskou generací, která se zdá být stále více ovlivněna evropskými hodnotami a vypadá to, že k minulosti vlastní země se nezná. Je tomu opravdu tak? Jakým způsobem mladí Rusové v Čechách vnímají své kořeny? Kde se cítí doma? A jak je vnímáme my? Jak oni vnímají nás?

Tým, který projekt připravuje – Jana Svobodová (režie), Jan Burian (námět a hudba) a Jaroslav Hrdlička (video) – má dlouhodobé zkušenosti v práci s autentickými zdroji.

Své příběhy do projektu přinesli Inga Zotova-Mikshina, Roman Zotov-Mikshin a Marina Sokol, kteří také v představení účinkují.

Inga Zotova-Mikshina pochází z města Tomsk na Sibiři. Studovala tanec v Petrohradě a od roku 2011 na pražské Konzervatoři Duncan Centre. Absolvovala půlroční stáž na Limon Institute a Peridance Centre v New Yorku. V roce 2015 získala Cenu Jarmily Jeřábkové na Festivalu Nové Evropy.

V současné době spolupracuje na výzkumu současného tance v postsovětských zemích v rámci ateliéru European Dance Network a České taneční platformy.

Roman Zotov-Mikshin se narodil ve městě Tula jižně od Moskvy. Do Prahy přijel studovat ekonomii na Vysoké škole ekonomické, kde získal titul bakaláře v oboru Podnikání a management. Poté vystudoval taneční Konzervatoř Duncan Centre. Jako člen A+1 Company je nositelem Ceny Jarmily Jeřábkové, udělované v soutěži mladých choreografů a tanečnicků ze střední a východní Evropy.

Marina Sokol pochází z Chabarovska na Dálném východě. Do České republiky přicestovala s rodiči a studuje zde na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze.

RUSÁCI?

Divadelní inscenace k padesátiletí od okupace v srpnu 1968

Jako název inscenace zvolili tvůrci záměrně slovo, které je zatěžkáno negativními emocemi. Mladí lidé, kteří v představení účinkují, se museli s označením „Rusák“ nějakým způsobem vyrovnat. Tvůrci se v inscenaci nezabývají historickými událostmi, nezkoumají pravdivost výpovědí, ve své tvorbě se vydávají na cestu vytýčenou našimi předsudky, mýty, stereotypním očekáváním, láskou, nenávisť, strachem i odvahou.

Přesto, někde v hloubi, tato inscenace odráží dějinná fakta. Historie Československa a později i České republiky je provázena „ruským komplexem“. Náš vztah k velkému slovanskému národu byl po založení Československé republiky utvářen státotvornou legendou legionářů, kteří bojovali za naši samostatnost především v Rusku. V kulturním životě první republiky hrála významnou roli ruská intelektuální emigrace. Vnímání Rusů bylo spojeno s krajními emocemi při „osvobození“ v roce 1945 stejně jako při srpnové okupaci v roce 1968.

Český pohled na Rusko a na Rusy je poznamenán historickou zkušeností, idealismem i předsudky, které mají velmi dlouhou a rozporuplnou historii. Od Kollárova přichýlení se

k „velkému dubisku“, vystřízlivění K. H. Borovského po jeho cestě na Rus v devatenáctém století až po povinné vyučování ruštiny od komunistického převratu v roce 1948 až do roku 1990.

V poslední době ovlivňují pohled Čechů na Rusy záhadní poradci na Pražském hradě, ruští boháčci, kteří skupují nemovitosti v centru Prahy, Karlových Varů a dalších měst nebo záplava obchodů s ruskými suvenýry, které jsou turistům vydávány za „český folklór“.

Oproti tomu se na českých školách a univerzitách setkáváme s mladou ruskou generací, která se zdá být stále více ovlivněna evropskými hodnotami a vypadá to, že k minulosti vlastní země se nezná. Je tomu opravdu tak? Jakým způsobem mladí Rusové v Čechách vnímají své kořeny? Kde se cítí doma? A jak je vnímáme my? Jak oni vnímají nás?

Tým, který projekt připravuje – Jana Svobodová (režie), Jan Burian (námět a hudba) a Jaroslav Hrdlička (video) – má dlouhodobé zkušenosti v práci s autentickými zdroji.

Své příběhy do projektu přinesli Inga Zotova-Mikshina, Roman Zotov-Mikshin a Marina Sokol, kteří také v představení účinkují.

Inga Zotova-Mikshina pochází z města Tomsk na Sibiři. Studovala tanec v Petrohradě a od roku 2011 na pražské Konzervatoři Duncan Centre. Absolvovala půlroční stáž na Limon Institute a Peridance Centre v New Yorku. V roce 2015 získala Cenu Jarmily Jeřábkové na Festivalu Nové Evropy.

V současné době spolupracuje na výzkumu současného tance v postsovětských zemích v rámci ateliéru European Dance Network a České taneční platformy.

Roman Zotov-Mikshin se narodil ve městě Tula jižně od Moskvy. Do Prahy přijel studovat ekonomii na Vysoké škole ekonomické, kde získal titul bakaláře v oboru Podnikání a management. Poté vystudoval taneční Konzervatoř Duncan Centre. Jako člen A+1 Company je nositelem Ceny Jarmily Jeřábkové, udělované v soutěži mladých choreografů a tanečníků ze střední a východní Evropy.

Marina Sokol pochází z Chabarovska na Dálném východě. Do České republiky přicestovala s rodiči a studuje zde na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze.